

Vigga Overgaard Christensens tale "I dag er drømme nærmest et pres" ved Talefest Midt

Taler

Vigga Overgaard Christensen
Elev på Aarhus Katedralskole

Dato

17. april 2024

Sted

Rampen, Dokk1, Aarhus

I dag er drømme nærmest et pres.

Vi vil alle sammen have det gode liv, være de gode mennesker.

Men der er 10.000 forventninger til, hvad det er.

Nogle steder vokser børn op med drømme om frihed, mad på bordet eller et
håb om at nå til deres attende fødselsdag.

For dem er drømmene nødvendige for at klare sig igennem dagen, men det er de
færreste herhjemme der har behovet.

Heldigvis.

Alligevel bliver det kritiseret, når vi ikke drømmer.

... Eller i hvert fald når der står en generation af unge, der mest af alt drømmer
om et par sabbatår. For egentlig tror jeg, at vi drømmer.

Vi drømmer bare ikke om det rigtige.

Og det undrer mig, at vores drømme ikke bare er noget, vi selv kan få lov til at
styre.

At det ikke er noget, vi selv må styre uden kommentarer.

De siger, vi skal være parate til at arbejde mere, så vi kan tjene vores land og passe
på den disproportionale ældre generation, og at hvis vi gerne vil pensioneres før
vi bliver 72, er vi endnu en byrde for samfundet.

Vores generation er vokset op i et land, hvor stress er en trussel for
folkesundheden.

Vores generation bliver hele tiden omtalt som doven og pjevset.

Men hvis vores generation er pjevset, hvorfor skulle vi så egentlig drømme om at
arbejde, når vi konstant hører om, hvordan arbejdsmarkedet knækker de
stærkere?

Jeg tror faktisk, at vi som samfund ville have rigtigt godt af ikke hele tiden at

skulle kommentere på, hvordan folk med et andet liv end os selv oplever livet. Der er en konstant strøm af debatindlæg der diskuterer hvorvidt vi skal tage os sammen, eller hvor ødelæggende presset på os er.

Det eneste strømmen gør, er at fremhæve en tilsyneladende bred enighed om, at vi har skuffet vores land, inden vi overhovedet er fyldt 18.

Det er selvfølgelig væsentligt at kigge på statistikker om sundhed og trivsel og en masse andre ting, men er det virkelig relevant, om Pia Louise på 53 synes, at 14-åriges mistrivsel er et symptom, der kommer af en julegave for meget og et ekstra klap på skulderen?

Kunne vi overveje at lade fagligt kvalificerede overtage ansvaret for at tolke statistikkerne, og ellers lade vores generation selv svare på, hvilke udfordringer vi har og ikke har?

Sokrates udtrykte skuffelsen bedst: ”Vore dages ungdom elsker luksus. Den har dårlige manerer, foragter autoritet, har ingen respekt for ældre mennesker og snakker, når den skulle arbejde”, men eftersom han har klaget siden 400 f.k.f., kan det være, at ungdommens forfald ikke er helt så katastrofalt, som man kunne tro.

Måske er vores generation svag.

Måske er vores generation bare en del af et ældgammelt mønster med utilfredshed.

Men ideen om, at en generation, som medierne kender på mentale problemer og lav selvtillid, ikke skulle være i stand til at se vores egne fejl, er sgu lidt fjollet.

Bliver man mere selvstændig af at få at vide man er uselvstændig?

Træffer man bedre valg af at få at vide man skulle have valgt i går?

Hjælper man samfundet mere, ved at fortælle andre at de ikke hjælper det nok?

Det tror jeg ikke.

Jeg tror, at vores generation nok skal klare sig.

Men jeg tror også, at det ville altså være en del nemmere, hvis tilfældige mennesker, der synes noget, ikke hele tiden skulle diskutere, hvis skyld det er, at vi åbenbart er vatnisser.

Så ja, det kan godt være, at det er træls for regeringen, at jeg hverken drømmer om at være ingeniør, læge eller SOSU.

Og ja - det ville da være federe for økonomien hvis vi alle arbejdede som om det var vores eneste mulighed for at opleve vores næste fødselsdag.

Men da vi blærer os med den danske model, og med det danske sikkerhedsnet, er det måske faktisk også okay, at jeg drømmer om en mulighed for at finde ud af min fremtid selv.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale, Talefest

Relateret

Frederik Windings tale "Lad os have vores drømme" ved Talefest Midt
17. april 2024

Laura Ipsen Pedersens tale "Lytter du?" ved Talefest Midt
17. april 2024

Lærke Kjær Fentz' tale "Vi griber ordet og hinanden" ved Talefest Midt
17. april 2024

Mads Vinther Falcks tale "Sikkerhed" ved Talefest Midt
17. april 2024

Mia Svane Rasmussens tale om unges mentale helbred ved Talefest Midt
17. april 2024

Signe Gundersens tale "Drømmer om at drømme" ved Talefest Midt
17. april 2024

Tilde Holm Sjællands tale "Madspild" ved Talefest Midt
17. april 2024

Marie Kjærgaard Mortensens tale "Tungere, men stadig ulykkelig" ved Talefest Midt
17. april 2024

Bertil Skaarenborgs tale om drømme ved Talefest Midt
17. april 2024

Caroline Jeppesens tale "Udryddelsen" ved Talefest Midt
17. april 2024

Morten Søndergaard Villumsens tale "Rygestop Nu" ved Talefest Midt
17. april 2024

Lærke Østergaard Pedersens tale "Se op!" ved Talefest Midt
17. april 2024

Amon Vestergaards tale "Autentiske Drømme Håbefulde Drømme" ved Talefest Midt
17. april 2024

Caroline Højgaard Willumsens tale "Mindsk presset; øg forståelsen" ved Talefest Midt
17. april 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/vigga-overgaard-christensens-tale-ved-talefest-midt>